

защо то дръгояче не смѣ да предстание предъ него съмъ за недостойнство то си: „Има наўка та христова, дѣто мѣ рече: „Никтѣ же можетъ прїйти ко Іисусу, тѣкъш мнюю (Іоан. 3: 5.) изычнико се кланя и той Іисус, молимъсъ, но безъ да тѣра ходатая, ѿходи ведна гла предъ Бога, безъ да познава Сынъ а мѣ: но като дерзостенъ и гордеиъвъ, и понеже е като чадо гнѣва, не ослушаши се молитва та, нито прїема нѣпо.“ Не вѣдътъ Сына, нижѣ Іисуса вѣсть, и всакъ ѿметай съ Сына, ни Іисуса и матъ (Ап. послан. Іоан., гл. 3. ст. 5.)

Етъро, да знаемъ, какъ животъ и жителство то Христово, дѣто премина тѣка въ мѣръ, даденисе за примѣръ на нашъя и животъ и жителство. Прѣчес трѣбѣ да го подражавамъ во всички тѣ нѣговы добродѣтели, кѣлко то е возможно, а наивечь въ молитвата, да и прѣкимъ така, каквото и прѣвеше и той. Гдѣ нашъ, каквото ни казватъ Енагелистъ, молисъ, и мнѣгажды премина почили нѣфи цѣли въ молитвѣ: той и не прѣвеше заради сѣбе си, защо то е единородни Сынъ Божій, равенъ Іисусу, и като Сынъ и Богъ естъ сокровище благихъ и исполненіе всакїа добродѣтели, и совершенства: това направи заради наскъ, заради наскъ се моли, каквото що дѣма Павелъ апѣлъ: „Всегда живъ сый во еже ходатайствовати и наскъ (Европ. 3. ст. 6.) Заради наскъ се всакий денъ моли въ жертьвата си, коло то вѣка върхъ жертьвеници тѣ представляющи се дѣнамъ и нѣщамъ прѣдъ Іисуса своею, за да изливава на наскъ вогаты тѣ ской милости: заради наскъ се бѣше мѣли, сирѣчъ за да ни дадѣ прѣмѣръ, и мы да се молимъ, за да прїемемъ всако добро въ рѫцѣ тѣ.

Кога прѣчес искате да се помѣлите, тѣрете прѣдъ очи ти Христовы и прѣмѣръ: Швѣрлете, каквото той, всички тѣ мѣрски попеченія: преклоните лицето си, и сѣрдицето си прѣдъ Христомъ, и прѣдъ Іисусомъ съ воздыханіемъ и слѣзы, и мѣкощъ сѣбе си като единого покінна, като единого грѣшна и недостойна за никаква благодать, дѣто да вѣка милость, милосердие, и опрошеніе: станете съ крайно вниманіемъ и смиреніемъ, каквото мытаръ, безъ да си обращате лицето тѣка и тамъ: преклерстете си рѫцѣ тѣ, или ги повдигнете къмъ небо то, и помолите мѣ се заради всички тѣ вѣши братя, за всакаго грѣшника, и осѣбито заради сѣбе си подвизаими и нѣждата, и потрѣбата, дѣто имате. Соедините въ молитвата си и вѣра извѣстна, и надежда непремѣнна, защо то прїемате онѣвъ прѣсите.

Тоа е прѣмѣръ, дѣто и мате да сохранявате въ молитвата си. Постъ соедините молитви тѣ вѣши, съ молитви тѣ Христовы, предайте со всѣмъ сѣбе си нѣмъ, соедините се со всѣмъ съ него, за да станатъ молитви тѣ вѣши, и молитвата нѣгова една, за да се посвататъ, и да прїиматъ сила и вѣши тѣ и нѣгови тѣ. Молитви тѣ не ѿходатъ прѣдъ Бога, кога се не соединатъ съ молитви тѣ Христовы. Мы не можемъ да стѣримъ молитва добра и благогодна, освѣнь кога се соединимъ съ Христомъ: защо то не можемъ да прїемемъ нѣщо и Бога, тѣкъш чрѣзъ